

УДК 327

Купіна Л.З.

викл. НУ «Запорізька політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ ГРИ У СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

В сучасних умовах теорія ігор займає абсолютно унікальне становище в конгломераті та ієрархії наукових досліджень. Практика постійно ставить перед теорією ігор нові, все більш складні завдання, з якими дана теорія успішно справляється не тільки на папері, а й у реальних життєвих ситуаціях.

Сьогодні теорія ігор використовується при аналізі політичних явищ, міжнародних переговорів, модифікації багатосторонніх режимів, прийняття рішень в міжнародних організаціях. По мірі загострення глобальних політико-економічних суперечностей і підвищення загального рівня невизначеності в міжнародній політиці та в міжнародних відносинах даний метод досліджень переживає своєрідний ренесанс.

Слід зауважити, що в політичній іміджеології гра представляє себе як незамінну технологію. Процес створення іміджу, як правило, починається з визначення затребуваних громадянами рис політика, дослідження представників електорату встановлюють складові майбутнього образу (чим політик повинен володіти в особистісному плані, професійному, діловому).

Дослідники нового напрямку в політиці – презентаційних шоу відзначають, що воно вибудовується відповідно до визначених постановою виконавчих вимог: 1) кліповість (динамічна зміна сценічних картинок); 2) драматичність (розвиток головної сюжетної лінії від зачину до кульмінації); 3) циклічність основного меседжу (спочатку сформульований меседж повинен безперервно отримувати різноманітні свої втілення, матеріалізуючись перед публікою в візуально-вербальних, аудіальних, ігрових та інших формах і фігурах; 4) яскравість і емоційна ефектність зображених образів.

Всі вище зазначені принципи характерні для гри як форми соціального буття. На основі чого можна зробити висновок, що шоу-політика, яка зайняла весь політичний простір сьогодні, і є гра в чистому вигляді. Без гри неможливо ні ефективне політичне консультування, ні створення в газетах політичних статей, ні створення потрібного електоратом іміджу кандидата, ні використання непомітно адміністративного ресурсу, ні застосування маніпулятивних технологій.

Таким чином, політична гра представляється нам як вільна, змагальна діяльність різних політичних акторів, які діють відповідно до правил, встановлених в політичному просторі.

Хотілося б відзначити, що політика це тонка гра, яка має ряд особливостей:

- політична гра не містить явної вказівки;
- політична гра насичена ідеологією як агітаційним чинником,
- політика це поле гри між соціальними суб'єктами за право володіння державним капіталом;
- політична гра робить ставку на маси;
- гра в політиці здатна формувати суспільну свідомість;
- головним (основним) гравцем на політичному ринку виступає держава, оскільки володіє монополією користування різними видами капіталів;
- політична гра як серйозна діяльність, обмежена простором, часом і правилами.
- ставки політичної гри занадто великі: інтереси класів, націй, держав, міжнародних спільнот.

Показавши взаємозв'язок гри та політики на різних структурних рівнях, слід зазначити, що гра є невід'ємною складовою наступних політичних процесів: вирішення політичних конфліктів, проведення політичних переговорів, здійснення політичного консультування, також ігри використовуються в рамках політичного проектування, при організації та проведенні виборчих кампаній, під час прийняття і реалізації політичних управлінських рішень, в політичному маркетингу, брендингу.

Отже, аналіз політичних ігор дає ключ до розуміння об'єктивної соціальної сутності, оскільки політичні ігри чітко зображають як матеріальні, так і духовні потреби суспільства.